

ud paa at prøve Anmeldelsen i 3 forskjellige Retninger, nemlig med Hensyn til Anmelderens Legitimation, Anmeldelsens Overensstemmelse med de i § 2 opstillede Fordringer og selve det anmeldte Mærkes Tillædelighed. I førstnævnte Henseende bemærkes, at hvorvel Afgangen til at melde Mærker ikke er forbeholdt de egentlige Næringsdrivende, idet til Ex. ogsaa Landbrugere have denne Afgang, kan dog selvfølgelig Hensynet til Næringslovgivningens Bestemmelser ikke lades ude af Betragtning ved Indregistreringen, og det maa derfor af vedkommende Dyrighed iagttages, at i alle Tilfælde, hvor et Mærke anmeldes for Baver, hvis Tilvirkning eller Forhandling kræver særlig Næringsadkomst, Anmelderen paa Forlangende godtgjør at være i Besiddelse af saadan Adkomst. At Anmeldelsen maa fyldestgøre de i § 2 indeholdte Forkrifter, og at Indregistreringen i modsat Fald maa nægtes, er indlysende.

Forkrifterne om, at Indregistrering af et Mærke, der udelukkende bestaar i Tal, Bogstaver eller Ord og selvfølgelig ogsaa i hvilke som helst Kombinationer af disse, skal nægtes, er begrundet i, at Benyttelse af Tal, Bogstaver og Ord efter disses Natur og Bestemmelse bør staa aaben for Enhver, og at derfor en Enkelt ikke bør kunne tilægge sig dem til udelukkende Brug. Under alle Omstændigheder vilde det ikke kunne forsvares at give en ubegrænset Afgang til at erhverve Ret til et Mærke af denne Art, da dette vilde medføre en aldeles utilbørlig Indskrænkning i Benyttelsen af mange i Handelen og Industrien hidtil almindelig brugelige Betegnelser, der tilfugte at angive Tid, Maat, Vægt, Kvalitet eller indeholde en Anbefaling og dsl., hvilken Indskrænkning hverken Omsetningens Lære eller Publikums Interesse kræver. Men det vil let indses, at ethvert Forsøg paa at fastsætte Grænsen for Afgangen til at erhverve Ret til Brugen af denne Art Mærker vilde spøde paa uovervindelige praktiske Vanskeligheder. Den Omstændighed, at et Mærke bestaar af Tal, Bogstaver eller Ord, sammenstillede paa en saadan Maade, at de danne visse Tegne eller Figurer, gjør ikke Mærket stiftet til at indregistreres, da Erhvervelsen af Retten til et saadant Mærke vilde udelukke Andre fra Benyttelsen ikke blot af den valgte Form og Sammenstilling, men ogsaa af de dertil anvendte Tal, Bogstaver og Ord.

Forbudet imod Indregistrering af offentlige Vaaben eller offentlige Mærker, saafom det kongelige Vaaben, Staden Københavns Vaaben, det Sempel, hvormed Stadsgrænsen efter stedsunden Probering mærkes Sølv- og Gulvare, osv., er begrundet i, at deslige af offentlige Myndigheder benyttede Tegne ikke bør kunne gjøres til Gjenstand for den private Spekulation, og at deres Brug overhovedet ikke egner sig til at legaliseres til Fordel for enkelte Forretningsdrivende.

Endelig er det en Selvfølge, at Indregistrering ikke bør finde Sted af Mærker, der indeholde Fremstillinger af saadan Bestaffenhed, at almindelige Erbarheds- og Sømmelighedshensyn derved vilde krænktes. Hvorvidt dette maatte være Tilfældet maa bero paa Dyrighedens Skjøn, og den med samme misforholdte Anmelder maa benytte de Midler, som § 5 anviser ham til at komme til sin formentlige Ret.

Til § 5.

Det er en Selvfølge, at den Beslutning af den stedlige Dyrighed, hvorved en begjæret Indregistrering nægtes, af Vedkommende maa kunne paaanses for højere Dyrighed (Ministeren), men da Spørgsmaalet om, hvorvidt Begjæringen om et Varemærkes Indregistrering bør tages til Følge eller ikke, dog efter sin Natur er et Retsspørgsmaal, der egner sig til at afgjøres ved Domstolene, bør denne Afgjorelsesmaade staa Vedkommende aaben, selv om han først har indbragt sin Bepæring for Ministeren, jof. Lov om Benyttelse af Firmaer af 23de Januar 1862 § 12.

Til § 6.

Den i Forslagets § 1 indeholdte Bestemmelse om, at Anmeldelse af et Varemærke skal ske for Dyrigheden i den Dyrighedskreds, hvorunder Forretningen drives, medfører, at naar den, hvis Anmeldelse af et Mærke er indregistreret, henflytter sin Forretning til en anden Dyrighedskreds, maa Anmeldelsen gjen-tages for Dyrigheden i denne, forsaavidt Anmelderen vil bevare den ved den første Anmeldelse erhvervede Ret. For at forebygge Tvivl om, hvorvidt en saadan fornyet Anmeldelse er stiftet i betimelig Tid, naar der maatte blive Spørgsmaal om Konkurrence med en af en Anden forinden Fornyelsen foretagen Anmeldelse af det samme Mærke for den eller de samme Varearter, er det anset rettest at foreskrive en bestemt Tid, inden hvilken Anmeldelsen skal være fornyet. Efter dette i rette Tid, bevares den ved den første Anmeldelse erhvervede Ret, og ingen Trediemand kan altsaa ved Anmeldelse i Mellemtiden erhverve Ret til Brugen af det paagjældende Mærke. Efter Anmeldelsen i den ny Dyrighedskreds efter den foreskrevne Tid, er den at betragte som en hel ny Anmeldelse, og Spørgsmaalet, om der ved denne erhverves nogen Ret, beror altsaa paa, om der ikke af en Anden i Mellemtiden er gjort Anmeldelse om det samme Mærke. Dels for at godtgjøre, at den i den nye Dyrighedskreds stiftede Anmeldelse, kun er en Gjentagelse af den tidligere Anmeldelse, og at Retten til Mærket altsaa skal regnes fra denne, dels for at kontrollere den Tid, i hvilken en Anmeldelse er gyldig uden Fornyelse (jfr. § 7 Nr. 3), er det nødvendigt, at det opgives for Dyrigheden, naar og hvor den første Anmeldelse er stiftet, og at denne Angivelses Nødvendighed godtgjøres.